

Ліки на підвіконні – Алое деревоподібне

Кімнатні рослини поглинають зайвий вуглекислий газ з повітря, насичуючи його киснем, що має благотворний вплив на людський організм – поліпшується фізичний і емоційний стан людини. При цьому, деякі представники кімнатних зелених, мають, до всього іншого, ще й лікувальні властивості.

На підвіконні українських домівок нерідко можна зустріти рослину з довгим товстим листям, шипуватим по краях. Називають її алое або столітником. Кажуть, що рослина цілих сто років накопичує в собі силу, яка тільки через сторіччя перетворюється в квітку. За цей час вона спроможна нагромадити цілющі властивості і вилікувати багато хвороб.

Алое (лат. Aloe) – рід сукулентних рослин родини лілійних (Liliaceae), що включає близько 400 видів. Назва роду в перекладі з арабської означає «гіркий». Дикорослі види алое розповсюджені в Південній і Центральній Африці, на острові Мадагаскар, в Південно-Західній Азії і Аравійському півострові, в Середземномор'ї, Південній і Північній Америці, Австралії та інших куточках земної кулі. Для промислового використання алое вирощують у багатьох країнах і регіонах з помірним і субтропічним кліматом. У природі рослина досягає висоти 3 м.

Алое vera

Алое variegata

Алое aristata

Алое ferox

Алое plicatilis

Алое descoingsii

Алое dichotoma

Алое деревоподібне (столітник) (*Aloe arborescens*) – поширена кімнатна рослина. У кімнатних умовах цвіте рідко. Висота рослини – 50–80 см.

Алое arborescens

Стовбур його короткий, листки м'ясисті, довгасто-мечовидні. Краї листків зубчасті, зубці витягнені в м'які колючки. Високу квітконосну стрілку вінчає довге гроно червоних або жовтих квіток з шестизубчатим приквітком. Цвіте в зимові місяці.

Сік алое містить антраглікозиди (алоїн, наталоїн, рабарберон, гомонаталоїн), антрахінони емодин і хризофанову кислоту, смолисті речовини, ферменти, вітаміни та сліди ефірних олій.

Максимальною ефективністю володіє алоє, вік якого від 3 до 12 років. Зрізати слід тільки нижні листки. Перед цим рекомендується не поливати рослину протягом тижня. Гель алоє швидко окислюється і, перебуваючи під сонячними променями більше 2 годин, втрачає свою цілющу силу.

Препарати алоє мають проносну, жовчогінну, протибактеріальну, протизапальну та протиопікову дії, посилюють секрецію травних залоз, покращують апетит і травлення.

У народній медицині свіже листя, їх сік і настій з алоє здавна з успіхом використовують для лікування ран, що не загоюються, виразок і різних шкірних захворювань.

Згущений затверділий сік алоє – сабур використовують як проносний засіб, що викликає посилення перистальтики товстого відділу кишок. У дуже малих дозах сабур покращує травлення і збуджує апетит, як і водний настій алоє.

В офіційній медицині препарати алоє застосовують при захворюваннях шлунково-кишкового тракту, для лікування опіків, ран, виразок, гастритів, ентероколітів, гастроентеритів, виразкової хвороби шлунка та анемії.

Свіжий сік алоє покращує апетит, підвищує опірність організму за інфекційних захворювань, ефективний при запорах, гастроентеритах, ентероколітах, хронічних гастритах зі зниженою кислотністю.

Зовнішньо препарати алоє використовують для лікування гнійних ран, опіків, остеомієліту, трофічних виразок, а також для полоскання при захворюваннях ротової порожнини і ясен. Компреси зі свіжого соку застосовують при туберкульозі шкіри, екземі і променевого дерматиті голови. Рідкий екстракт алоє рекомендують для лікування очних захворювань, при бронхіальній астмі, гінекологічних захворюваннях, хронічних гастритах, виразковій хворобі шлунка і дванадцятипалої кишки.

Академік В.П. Філатов запропонував використовувати екстракт з листя алоє, попередньо витриманого у темряві при температурі від 4 до 8 ° С вище нуля. При цих умовах в листі алоє (і інших рослин) утворюються особливі речовини (біогенні стимулятори), які посилюють життєві процеси в тканинах. Застосовуються вони при променевих ураженнях шкіри, анеміях, захворюваннях очей, запальних захворюваннях порожнини рота і горла, для підвищення імунітету. Препарати з алоє виявляють високу ефективність за лікування очних захворювань – кон'юнктивітів, кератиту, блефаритів, прогресуючої короткозорості та інших.

Для виготовлення настійки алоє слід зрізати нижнє листя рослини, загорнути в темний папір і витримати в холодильнику 1–2 тижні, потім подрібнити листя, залити 70% -м спиртом у співвідношенні 1:5. Витримати

засіб потрібно не менше десяти днів у темному прохолодному місці, в закритій тарі. Приймати настоянку рекомендується по одній чайній ложці за півгодини до їжі 2 – 3 рази на добу.

О.К. Гальчинська